

Vergeet de kinderen niet, ook in tijden van Corona.

Als hulpverleners staan we momenteel voor een grote uitdaging. We willen de hulp aan onze cliënten garanderen, maar worden beperkt in onze mogelijkheden. We kunnen hen immers niet meer in levende lijve zien en spreken. Het ontbreekt ons aan de input van derden, zoals betrokken hulpverleningsdiensten of scholen. Die input laat ons toe in te schatten hoe het werkelijk gaat en wat de noden zijn, onder andere van de kinderen. Het is belangrijk dat wij als hulpverleners de kinderen niet vergeten in deze tijden.

Het Coronavirus overvalt ons, in al zijn onbekendheid en onvoorspelbaarheid. Mogelijk worden er mensen in de nabijheid rechtstreeks getroffen. Dit zorgt voor stress, angst en onzekerheid bij volwassenen, ook bij kinderen. Daarnaast zijn er nog de strenge coronamaatregelen die heel ingrijpend zijn. De scholen zijn toe, het ganse gezin is thuis, de door technische werkloosheid verminderd het gezinsinkomen, ... Gezinnen die het al moeilijk hadden, komen nog meer onder druk te staan. Dit zorgt voor extra spanning en kan leiden tot conflicten en intrafamiliaal geweld.

Het is dus van groot belang om contact te behouden met gezinnen. Wat je weet over het gezin is de leidraad om gericht te bevragen en aan te bieden. Belangrijk hierbij is om de kinderen niet te vergeten.

In contact met de ouders is het belangrijk om te **vragen naar de ouders zelf**:

- Hoe gaat het met hen?
- Persoonlijk?
- Als moeder/vader ten opzichte van de kinderen?
- Wat gaat er goed?
- Waar hebben ze last van? Wanneer ervaren ze stress? Hoe gaan ze hiermee om?
- Wat is er helpend? Wat kunnen ze zelf doen? Waar zijn er anderen nodig en wie kan hier dan op welke manier voor zorgen?
- Hoe zorgen ze voor veiligheid?
- Bezorg eventueel de poster met de 5 tips over hoe omgaan met conflict in gezinnen in coronatijd.
- Spreek af hoe de verdere opvolging er zal uitzien.

Ook is het belangrijk om **bij de ouders te vragen naar de kinderen:**

- Hoe gaat het met de kinderen?
- Begrijpen ze wat er aan de hand is?
- Wat gaat er goed?
- Waar hebben ze last van?
- Wat is er helpend? Wat kunnen de kinderen zelf doen? Wat kunnen de ouders doen? Waar zijn er anderen nodig en wie kan hier dan op welke manier voor zorgen?

Belangrijk voor kinderen en dus **belangrijk om af te toetsen bij ouders:**

- Begrijpen de kinderen wat er aan de hand is? Hoe kunnen de ouders dit uitleggen?
- Is er dagelijkse routine en structuur?
- Kunnen de kinderen hun gevoelens uiten?
- Kunnen ze bezig zijn? Met school, spel, beweging, binnen/buiten, met broers/zussen, de ouders, ...?
- Wie zijn belangrijke mensen voor kinderen (binnen en buiten de familie) en kan contact behouden blijven (telefonisch, beeldbellen, smartschool, ...)?
- Als er hulpverlening betrokken is op de kinderen, hoe kan ook daar het contact blijven bestaan? Het kan betekenisvol zijn voor kinderen te horen dat ze niet vergeten worden, dat er nu even geen fysiek contact kan zijn maar dat dit later wel terug kan. Dat er intussen op een alternatieve manier contact behouden wordt.

Indien mogelijk, kan **rechtstreeks contact met kinderen/jongeren** ook aangewezen zijn:

- Om uitleg te geven over wat je op dit moment wel en niet kan doen en over je huidige bereikbaarheid.
- Begrijpen ze wat er aan de hand is?
- Hoe gaat het met hen?
- Wat gaat er goed?
- Waar hebben ze last van?
- Wat is er helpend? Wat kunnen de kinderen zelf doen? Wat kunnen de ouders doen? Wat kan jij of eventuele anderen doen en op welke manier dan?
- Maak hen eventueel wegwijs naar chatkanalen voor kinderen/jongeren.

Indien je ongerust bent over de veiligheid van kinderen in hun gezin, overleg zeker met je collega's en eventuele andere instanties, zoals reeds betrokken hulpverlening, VK, FJC, ...